

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An satisfaciat præcepto Ecclesiæ, qui die festo primùm venit ad
Offertorium, vel qui solùm audit Missam ab initio usque ad
Communionem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

cet Arriag. de Eucharist. Disp. 57.
n. 30.

2. Quia distantia loci à templo excusans à peccato benè desumitur ex prudentum, & DD. iudicio; atqui complures DD. cum Suarez l. c. Villalob. Fag. Fill. Lacroix l. 3. p. 1. n. 687. Palao, Tr. 22. D. unic. pun. ult. & hoc teste, communis aliorum, censent ad excusandum peditem regulariter sufficere distantiam unius Hispanicæ leucæ, id est unius bonæ horæ, ut explicat Dicast. n. 182. seu quinque circiter horæ quadrantium, Ratio posterioris partis est; quia videtur hîc faciendum esse discrimen inter minùs, & mediocriter valentes, & inter benè valentes, ac robustos, & minus viæ illis, quam istis assignandum: Unde Henriq. n. 10. non excusat rusticos, & operarios robustos propter distantiam unius leucæ. Dixi suprà per se loquendo; nam per accidens ratione asperitatis viæ, malignæ tempestatis, aut alterius circumstantiæ minor etiam distantia, proportionatè ad difficultatem, sufficere poterit ad excusandum. Dixi 2. Si omissio Sacri subinde per annum contingat; nam secùs dicendum esset, si ea frequens foret, aut quasi continua, utpote, quæ nimis magnum aliàs cultûs divini neglectum, & imminutionem argueret, atque exiguam salutis curam, nec id fieret sine scandalo, aut

affectata scandali data occasione.

In omnibus porrò supradictis casibus notat Tolet. l. 6. cap. 9. quòd quamvis aliquando de facto non adsit vera causa excusans, si tamen aliquis bona fide putet, esse veram, & sufficientem causam, eum non peccaturum mortaliter, si tunc Missam omittat.

Ad 2. Q. Supponendum est ex §43 C. omnes fideles, C. Missas, C. cum ad celebrandas, dist. 1. de Consecr. Missam integrè audiendam esse, atque adeò eum, qui die præcepto aliquam Missæ partem sine justa causa prætermittit, peccare, venialiter quidem, si sit pars exigua, mortaliter verò si pars omissa sit notabilis; quanam autem pars Missæ dicenda sit notabilis, & sufficiens ad peccatum mortale constituendum, multæ, & variæ sunt DD. opiniones, in eo tamen plerique conveniunt, teste Laym. l. 4. tr. 7. cap. 3. & Suarez D. 88. Sect. 2. non esse partem notabilem, ideòque non peccari mortaliter, si quis à principio Epistolæ, vel secundum alios, à principio Evangelii usque ad Missæ finem intersit, vel à principio Missæ usque ad Communionem sacerdotis. Insuper satis convenit inter DD. peccari mortaliter ab eo, qui negligit culpabiliter Consecrationem simul, & Communionem, eò quòd tunc substantia Missæ intermittatur, sive hæc consistat in sola Consecratione, uti multi tenent, sive

sive in sola Communione, aut in utraque simul, ut alii contendunt. De cæteris tanta est DD. dissensio, ut nihil certi definiti possit. Complures ajunt omissionem tertiæ, vel quartæ partis Missæ fore mortalem. Palao *tr.* 22. p. 16. n. 6. censet, eum graviter delinquere, qui vel Consecrationem solam, vel Communionem solam omittit. Suarez *de Sacram. D.* 88. Sect. 2. cum Azor, Fagund. & aliis pluribus docet, absentiam ab initio Missæ usque ad Offertorium mortalem esse. Idem affirmat Marchant. *tom.* 4. c. 6. q. 4. de absentia tempore utriusque Consecrationis, & Coninck *q.* 83. a. 6. n. 285. de discessu ante peractam Communionem, qui unâ cum Suarez l. c. Palao, n. 5. & aliis, eum quoque peccati mortalis reum pronuntiat, qui ad Missam venit finitâ quidem Epistolâ, sed nondum inchoato Evangelio, & reliquas Missæ partes audit solum usque ad finem Communionis. Cardin. de Lugo *de Euch. D.* 22. n. 3. Henriq. *l.* 9. c. 25. n. 7. Laym. *l. c.* Burg-hab. *cen.* 2. cas. 86. & alii affirmant, non teneri fideles, sub mortali duo Evangelia in Missa audire, adeoque posse eos sine gravi culpa omittere principium Missæ usque ad Evangelium inclusivè.

fertorium & ab offertorio reliquas Missæ partes attentè audit usque ad Evangelium S. Joannis inclusivè. Ratio est tum autoritas gravium DD. tum quia talis audit adhuc substantiam Missæ, & partes ejusdem principales cum uno Evangelio; non enim necessarium videtur audire duo Evangelia, ut notat Dicast. n. 38. cum ultimum S. Joannis olim solitum fuerit penitus omitti, prout notat etiam Laym. l. c. nec necesse est audire Evangelium proprium talis Missæ, sicut nec Missam proprii diei festi, sed sufficit quamcunque audire. Quam sententiam omninò probabilem pronuntiant etiam Suarez, Rodriq. Tamb. Palao, Dicast. Azor, Fill. & alii: imò Laym. l. c. refert, Amalarium l. 3. *de Eccles. Offic. c.* 36. significasse fideles gravis culpæ damnari non posse, si ab Offertorio usque ad benedictionem Sacerdotis Missæ intersint, & licet Amalarium merito, ferè ab omnibus deseratur, ipseque Laym. nihil contra communem hîc definire velit, addit tamen duriusculum videri, si hominem, qui circa Offertorium ad Missam accessit, peccati mortalis damnemus, quòd reliqua neglexerit, secluso contemptu, quando quæ principalia in Missæ Officio sunt, attentè audivit.

544 Ego sentio cum benigniore sententia, quæ eum à peccato mortali excusat, qui venit ad Of-

Ad 3. Q. Duplex potest esse 545
quæstio. 1. An satisfaciat præcepto
qui simul Missam audit à duobus
E e e 3 Sacer-